

KOGERKERKGEMEENTE

Zondag 4 oktober 2020

Voorganger: ds. Hanna van Dorssen

Organist: Wim Tip

Afscheid van Anneke Röhling als ouderling en voorzitter van de kerkenraad. Bevestiging van Liesbeth Rijken-Kralt als ouderling en Bert Valk als diaken.

Orgelmuziek

Welkom (*Gerard Beerman*)

In deze dienst zullen wij gedenken Harry Jan Gerard Boekhold, die deze week overleden is.

Stilte

Drempelgebed (*allen gaan staan*)

Intochtslied: 'Zolang wij ademen', lied 657, couplet 1, 2 (gesproken) en 4

Bemoediging

Psalm van de zondag: Psalm 121: 1 *allen gaan zitten*

Kyriëgebed (*Gerard Beerman*)

Glorialied: 'Een schoot van ontferming', lied 158 B (lofzang van Zacharias)

Afscheid van Anneke Röhling als ambtsdrager

Anneke gaat staan

V: Anneke,
je hebt je als ouderling en voorzitter van de kerkenraad
twaalf jaar ingezet voor de Kogerkerkgemeente.
Vandaag beëindig je dit werk, dat je met hart en ziel hebt gedaan.

We wensen dat het je gegeven zal zijn
om te genieten van de rust, die je toekomt
en we hopen dat je met jouw gaven en talenten
de stem van de Eeuwige mag laten klinken op andere manieren.

We herinneren elkaar eraan
dat je beloofd hebt geheim te zullen houden
wat met jou, deze jaren, in vertrouwen is gedeeld.

Samen spreken we onze dank uit
voor de tijd waarin jij jouw ambt hebt vervuld
en waarvan we nu afscheid nemen.

allen gaan staan

Allen: Wij zeggen je dank voor
de inzet en liefde
waarmee je je werk in ons midden hebt gedaan.

allen gaan zitten

Lied: 'Die chaos schiep tot mensenland', lied 322

Bevestiging ambtsdragers

Wij nemen vandaag niet alleen afscheid
van een van onze ambtsdragers,
we bevestigen ook twee nieuwe ambtsdragers.

Als Kogerkerkgemeente
maken we deel uit van de wereldwijde gemeente van Jezus Christus.
In zijn naam proberen wij
een helende en bevrijdende gemeenschap te zijn

en het Koninkrijk van God
door onze woorden en daden,
zichtbaar te maken, dichtbij en ver weg.
Dit geldt voor ieder van ons, wij bekleden allemaal
'het ambt aller gelovigen'.

Alle ambtsdragers samen
laten iets zien van de veelkleurigheid
van gaven en mogelijkheden binnen de gemeente.

Zoals de apostel Paulus schrijft:
één en dezelfde Geest heeft ons bijeen gewaaid,
mensen van ver en dichtbij,
van allerlei soort,
met allerhande motieven,
met velerlei verlangens
en met zoveel verschillende talenten.

Zo werkt Gods Geest in ons midden.

Uit het midden van de gemeente
nemen sommigen een speciale verantwoordelijkheid op zich,
een 'ambt', waarin wij hen bevestigen.

Liesbeth Rijken-Kralt wordt vanmorgen bevestigd
in het ambt van ouderling.
Bert Valk wordt bevestigd in het ambt van diaken.

De diakenen komen op voor allen die hulp nodig hebben
en herinneren de gemeente aan wie geen helper heeft.
Zij bepalen de gemeente
bij haar verantwoordelijkheid in de samenleving.

De ouderlingen hebben een open oor
voor dat wat in de gemeente leeft.
Zij helpen de gemeente mee opbouwen
en invulling geven aan haar roeping in kerk en samenleving.

Belofte en bevestiging

Liesbeth en Bert, willen jullie gaan staan (*naast mij*)
en antwoord geven op de volgende vragen:

Geloof je dat de heilige Schrift ons is toevertrouwd
als bron van verkondiging en bemoediging
en als leidraad van geloof en leven?

Beloof je trouw je taak te verrichten
met liefde voor de gemeente
en voor alle mensen die de Eeuwige op je weg brengt?

Beloof je geheim te houden wat je in vertrouwen wordt gezegd?

Antwoord: Ja, dat geloof en beloop ik.

Zegen

Dat God jullie zegene om je taak te verrichten
in het midden van onze gemeente en vanuit onze gemeente.

Daarbij geef ik jullie een franciscaanse zegenbede mee
omdat het vandaag de dag is van Sint Franciscus.

Moge God jullie zegenen met opmerkzaamheid
zodat er aandacht en diepgang mag zijn
bij jullie taak voor deze gemeente.

Moge God jullie zegenen met hartstocht voor rechtvaardigheid,
opdat wij ons samen zullen inzetten voor een beter samenzijn.

Moge God jullie en ons zegenen met zoveel dwaasheid
dat we geloven een verschil te kunnen maken in de wereld.
Zodat we kunnen doen waarvan anderen zeggen dat het onmogelijk is.
Maar wat mogelijk is in Jezus Christus, door zijn Geest.

Amen.

Aanvaarding en verwelkoming

allen gaan staan

Gemeente, dit zijn uw nieuwe ouderling en diaken.
Wilt u hen in uw midden ontvangen
en hen helpen om hun ambt te vervullen?

Antwoord: Ja, dat willen wij van harte (*allen gaan zitten*).

Lied: 'Hij die gesproken heeft een woord dat gaat' 1, 2 (gesproken) en 3

Gebed bij de opening van de Schrift

Laten wij bidden.

Eeuwige,
open ons hart en raak ons aan
als wij de Bijbel openslaan
om uw woorden te lezen van licht en leven.
Amen.

Uit de Bijbel: Matteüs 6: 25-34 (*Naardense Bijbel*)

We lezen vanmorgen uit de Bergrede,
waarin Jezus tot zijn leerlingen spreekt
en hen richtlijnen geeft voor het leven zoals de Eeuwige dat bedoelt.

Daarom zeg ik u:
weest niet bezorgd om uw ziel
over wat ge moet eten
en niet voor uw lichaam
over wat ge moet aantrekken;
is de ziel niet méér dan het voedsel
en het lichaam dan de kledij?-

kijkt naar de vogels van de hemel,
want zij zaaien niet en maaien niet
en brengen niet bijeen in schuren,
en uw hemelse Vader voedt ze:
verschilt ge niet heel wat van hen?-

wie van u kan door bezorgd te zijn
één el aan zijn lengte toevoegen?-

en wat maakt ge u zorgen
over kleding?-
leer van de leliën des velds,
hoe ze groeien: zij zwoegen niet
en spinnen niet...
ik zeg u dat zelfs Salomo
in al zijn heerlijkheid

niet iets heeft omgehad
als één van hen;

maar als God het gras op het veld
dat er vandaag is
en morgen in een oven wordt gegooid
zó toot, dan niet veel méér
u, kleingelovigen?-

maakt u dus geen zorgen, zeggend:
wat moeten we eten?, of:
wat moeten we omdoen? -
want naar dat alles zoeken de volkeren, -
uw hemelse Vader wéét immers
dat ge dit alles nodig hebt! -

maar zoekt eerst het koninkrijk
en zijn gerechtigheid,
en dat alles zal u worden toegevoegd;

weest dus niet bezorgd
voor de dag van morgen,
want 'morgen' zal zich bezorgd maken
over zichzelf;
de dag heeft genoeg
aan haar eigen kwaad!

Tot zover de woorden van Jezus.

Orgelmuziek

Overweging

'Wat wilt U dat ik doe?'

Dat is de vraag die Franciscus stelt
als hij krijgsgevangen is gemaakt.
En zijn leven tot stilstand is gekomen.

Als zoon van een welgestelde stoffenverkoper
ging hij gekleed naar de laatste mode
en bestond zijn leven uit feestvieren.
Zijn grote droom was om tot ridder geslagen te worden.

Dat loopt radicaal anders.
Hij heeft daar in die cel ineens tijd te over
om na te denken over zijn leven en bidt:
'Wat wilt U dat ik doe?'

Blijkbaar is de weg die hij voor zichzelf heeft uitgestippeld
niet meer vanzelfsprekend.
Blijkbaar gebeurt er in zijn binnenste iets wat hij nooit had verwacht,
stelt hij zich open voor iets anders,
een roeping waarvan hij tot nu toe geen weet had.

Op een dag hoort hij een stem:
'Laat alles waaraan je je hecht en wat je najaagt los.'

Franciscus wordt vrijgekocht door zijn vader.
Maar hoe nu invulling te geven aan die stem?
Hij zal dwars moeten in gaan tegen de roeping,
die zijn familie voor hem in petto heeft.

Op een dag, onderweg op zijn paard,
ziet hij een melaatse.
Een uitgestotene.
Hij stapt af, omhelst hem,
geeft hem de vredeskus en een geldstuk.
Na deze ontmoeting geeft hij al zijn bezit weg.
Trekt zelfs zijn schoenen uit en doet zijn riem af.
Een touw om zijn middel is goed genoeg
om zijn mantel van ruwe stof vast te sjoeren.
Vanaf dat moment zwerft hij rond en verpleegt melaatsen.
En al snel zijn er anderen die hem volgen en willen leven naar de
woorden die Jezus spreekt in de Bergrede:

'Weest niet bezorgd'.

Wat wilt U dat ik doe?
Die vraag van Franciscus raakt ook aan ons leven.

Wat wilt U dat ik doe?

Maak je geen zorgen over jezelf.

Dat betekent niet leef maar zorgeloos en oppervlakkig.
Nee, het betekent: wees mens zoals je bedoeld bent.

Met ogen die iemand kunnen aankijken,
met oren die kunnen luisteren,
met een mond die iemand kan aanspreken,
met een verstand dat verstaat wat echt is en de moeite waard,
met een hart dat bewogen is om de hele schepping,
met handen die je naar iemand kunt uitstrekken.
Dan leef je als mens naar je bedoeling,
dan breng je het koninkrijk van God dichterbij
waar al het leven tot zijn recht komt.

Ga daar voor, laat je niet verlammen door zorgen,
door hopeloosheid omdat het toch wel niet zal lukken.
Jezus vraagt ons vertrouwen te hebben,
feducie, geloof in dat koninkrijk,
en geen angstige terughoudendheid.

‘Weest niet bezorgd.’

Het zijn woorden om steeds te herhalen,
want we zijn wel bang, wel bezorgd.
Over geliefden om ons heen,
over waar het heen moet met de wereld,
over de tweede coronagolf,
over of we wel aan onze roeping gehoor kunnen geven,
of we niet stranden in ons leven,
of het ooit wat wordt met dat koninkrijk van God.
Een verlamvend gevoel van angst kan ons in de greep krijgen,
zomaar toeslaan en je kunt je er niet van bevrijden.

Jezus spreekt hier geen goedkope geruststellende woorden.
‘Weest niet bezorgd’ betekent niet dat God er voor zal zorgen
dat alles altijd op z’n pootjes terecht komt
als we daar maar hard ons best voor doen.
En dan bij de één zeker wel en bij de ander niet.

Er wordt ons wel beloofd dat de Eeuwige ons niet loslaat.
Dat Hij ons draagt, in vreugde en verdriet en ons opvangt.
Als op adelaarsvleugels, staat er in de Bijbel.
Steeds opnieuw.
Totdat je vliegen kunt.

Dat vraagt om toevertrouwen,
jezelf durven toevertrouwen aan de Eeuwige,

aan je durven laten vallen als het niet gaat,
aan geloven in handen die je opvangen, oren die luisteren.

Vandaag beginnen twee mensen uit ons midden aan een nieuwe taak.
Met ieder hun eigen motivatie. Zij vertrouwen zich toe aan die taak.

Liesbeth schrijft: 'Ik voel me verbonden met de Kogerkerkgemeente
en wil graag meewerken aan het gaande houden ervan.

Daarvoor zijn ambtsdragers nodig.

Er werd een beroep op mij gedaan,
de functie van voorzitter kwam op mijn pad.

Roeping?

Beschroomd geef ik gehoor aan die roeping.

Om een bijdrage te leveren.

Omdat er een Eeuwige is, die ons inspireert, omringt en draagt.'

Bert schrijft:

'Ik voer mijn leven lang een zoektocht naar mijn spirituele wortels.

Dat doet ieder mens denk ik.

Maar veel zijn daar niet zo bewust mee bezig.

Zelf vind ik dat je juist veel kunt opsteken

van mensen die ook op zoek zijn, samen kom je verder.

In de kerk vind ik die verbinding met mensen en misschien soms ook
met dat wat wij God noemen.

Liesbeth en Bert beginnen aan hun taak
met hun eigen mogelijkheden en onmogelijkheden.

De vogels van de hemel en de leliën van het veld

worden hen en ons daarbij als voorbeeld gesteld.

Zij zijn vrij, niet overbelast, bloeien en groeien zoals zij bedoeld zijn.

Laten we proberen om Liesbeth en Bert zo hun werk te laten doen

en zo samen gemeente te zijn.

Ook voor Franciscus waren de onbezorgde vogels uit de Bergrede
een doorkijkje naar het koninkrijk van God.

Zij waren voor hem verspreiders van dat koninkrijk.

Zo staat het in zijn vogelpreek,

opgeschreven door een van zijn broeders.

Vogelpreek

Op een dag liepen de broeders langs een veld
waar allerlei vogels zich hadden verzameld.
Franciscus liep het veld in tot dichtbij de vogels.
Ze vlogen niet weg.

Toen groette hij hen met: 'De Heer geve jullie vrede',
en begon voor hen te preken.

'Vogels, mijn broeders, jullie moeten jullie Schepper innig prijzen
en Hem altijd liefhebben,
want Hij heeft jullie veren gegeven als kleed
en vleugels om te vliegen en verder alles wat jullie nodig hebben.
God heeft jullie tot de edelen onder zijn schepping gemaakt
en jullie de lucht gegeven om in te wonen.
En al zaaien jullie niet en oogsten jullie niet,
toch beschermt Hij jullie
en leidt Hij jullie zonder dat jullie er iets voor hoeven te doen.'

Terwijl Franciscus deze woorden sprak,
begonnen de vogels hun bekjes open te sperren,
hun hals te rekken en hun vleugels te spreiden.
Ze bogen hun kopjes eerbiedig naar de grond
en gaven met bewegingen en gekwetter
te kennen dat ze blij waren met de woorden van Franciscus.

Hij liep midden tussen hen door
en zijn pij streefde langs hun kopjes zonder dat ze zich verroerden.
Daarna maakte Franciscus een kruisteken over de vogels
en gaf ze toestemming om te gaan.
Toen vlogen alle vogels onder wondermooi gezang
in één zwerm de lucht in
en verdeelden zij zich in vier groepen,
naar het kruis dat Franciscus over ze gemaakt had:

de ene groep vloog naar het oosten,
de andere naar het westen,
de derde naar het zuiden
en de vierde naar het noorden.
Zo verbreidde de blijde boodschap zich over de hele wereld.

Mogen de zorgeloze vogels ons blijven herinneren
aan Gods koninkrijk op aarde.

Amen.

Orgelmuziek

Mededelingen

Collecten

Herdenken Harry Boekhold

Wij willen nu gedenken Harry Jan Gerard Boekhold,
die afgelopen dinsdag 29 september overleden is.

De uitvaartdienst vindt plaats hier in de Kogerkerk en is in verband met
de coronamaatregelen alleen voor genodigden.

– het kaarsje bij een nieuw gedenkkruisje wordt aangestoken -

Ik wil u vragen te gaan staan en een ogenblik stil te zijn
om Harry Jan Gerard Boekhold te gedenken.

Aansluitend zingen we:

Lied: 'Er is een land van louter licht', lied 753 couplet: 1, 2 en 3

Voorbeden, stil gebed en Onze Vader

Laten wij bidden.

Eeuwige, wij danken U voor het leven van Harry Jan Gerard Boekhold.
Voor de liefde die hij gaf aan Lucie,
aan de kinderen en kleinkinderen,
aan vrienden.

We zijn in gedachten met hen verbonden
nu ze zonder hem verder moeten gaan en hem moeten missen.
Eeuwige, wees hen nabij in hun verdriet,
geef hen kracht in deze tijd van afscheid nemen en loslaten,
en het vertrouwen dat hij is opgenomen in uw land van louter licht.

Eeuwige, wij brengen onze zorgen bij U,
zorgen om de terugkeer van het coronavirus,
zorgen over zieken in onze omgeving,
zorgen over onszelf,
zorgen over de schepping.
Dat wij ons in al onze zorgen gedragen weten door U.

Eeuwige, wij sluiten ons gebed af met de woorden die Franciscus bad:

Heer, maak mij een instrument van Uw vrede.
Laat mij liefde brengen waar haat is,
eenheid waar mensen verdeeld zijn.
Laat mij hoop geven aan wie niet meer hoopt,
geloof aan wie twijfelt.
Laat mij licht brengen waar het duister is
en vreugde waar mensen bedroefd zijn.

Stilte

Wij zijn enkele ogenblikken stil
en brengen onze eigen gedachten,
ons verdriet en onze vreugde voor uw aangezicht.

Onze Vader

Tot slot bidden we de woorden, die Jezus ons leerde.

Onze Vader
die in de hemelen zijt
uw Naam worde geheiligd,
uw koninkrijk kome
uw wil geschiede, gelijk in de hemel als ook op aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood,
en vergeef ons onze schulden,
zoals wij vergeven onze schuldenaren.
En leidt ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze,
want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

Slotlied: 'Behoed en bewaar ons'

Wegzending en zegen

We gaan van hier gedragen door de zegen van de Eeuwige.

De Eeuwige zegene u en behoede u.
De Eeuwige doe zijn aangezicht over uw lichten
en zij u genadig.
De Eeuwige kere zijn aangezicht naar u toe
en geve u vrede.

Amen.